

kr. på uddannelsesområdet. Det er godt, og det er vi stærkt tilfredse med. Men tilbage står nu en samlet besparelse på hele uddannelsesområdet på ca. 850 mio. kr. i indeværende år. Godt 400 mio. kr. er direkte besparelser på bl.a. daghøjskoler, aftenskoler, udvikling af undervisningen, lukning af den fri ungdomsuddannelse og nedskæringer på arbejdsmarkedsuddannelserne. Resten er indirekte besparelser, der er opnået ved at forudsætte mindre aktivitet på uddannelsesområdet. Her spares bl.a. knap 60 mio. kr. på at antage, at der bliver færre studerende på de videregående uddannelser. Der spares ca. 200 mio. kr. ved at antage, at der kommer mindre aktivitet på voksenuddannelsesområdet. Her sker besparelsen både i form af mindre tilskud til driften og færre modtagere af støtteordninger for voksne.

I den valgkamp, vi for nylig var igennem, hørte vi og vælgerne ikke en lyd om, at uddannelsesområdet skulle være et af de væsentligste besparelsesområder for en VK-regering, ikke en lyd. Tværtimod blev statskassen slået op på vid gab, når VK-partiernes folketingsmedlemmer besøgte erhvervsskoler og handelsskoler; der blev ganske enkelt lovet flere penge på bordet, hvis VK-partierne fik magt, som de havde agt. Nu efter valget er sagen en ganske anden.

I alle de svar, undervisningsministeren har afgivet til Folketingets Uddannelsesudvalg om regeringens store sparekatalog og forslag om nedskæringer på de statslige uddannelsesinstitutioner, er der ét svar, der går igen og igen, og det er at opnå statslige besparelser. Ikke i ét svar har vi hørt eller set, at undervisningsministeren har en uddannelsespolitisk ambition med den fremlagte politik.

Det anser vi i Socialdemokratiet for at være meget alvorligt. Hvis landets undervisningsminister blot er sat til at udmønte finansministerens og statsministerens statsfinansielle nedskæringspolitik for at indfri VK-partiernes såkaldte skattestop, er det dybt problematisk.

Kl. 11.20

I Socialdemokratiet er vores udgangspunkt et helt andet end VK-regeringens, nemlig det, at vi anser uddannelse for at være en personlig, men også en samfundsmæssig investering. Vi anser vores uddannelsespolitik for at være en vigtig forklaring på, at Danmark er blevet et af verdens rigeste lande.

Vi har haft en uddannelsespolitisk ambition såvel i regeringspositionen som i opposition. Vi oplevede, at der var bred parlamentarisk enig-

hed om den linje at sikre, at uddannelserne skal være for alle, at flest mulige unge får en kompetencegivende uddannelse. SR-regeringen arbejdede efter dette mål, og vi havde sikret og sat op som mål, at 95 pct. af alle unge gennemfører en kompetencegivende ungdomsuddannelse.

Vi har arbejdet for dygtiggørelse gennem hele livet ved at udvide og styrke efter/videreuddannelsesmulighederne for voksne, skabe dynamik og fornyelse til gavn for den personlige udvikling og for erhvervslivets konkurrenceevne.

Vi har gennem de seneste 9 år arbejdet os tættere og tættere hen mod målet om uddannelse til alle unge. Med regeringens nedlæggelse af den fri ungdomsuddannelse og nedskæringerne af forsøgs- og udviklingsprogrammer, med regeringens afvisning af Socialdemokratiets forslag om en flerårsaftale for erhvervsuddannelsernes økonomi fjerner vi os igen fra målsætningen om at sikre, at alle unge gennemfører en kompetencegivende uddannelse.

Det er brandærgeligt, nu hvor målsætningen var inden for rækkevidde, men det værste er, at det er de dårligst stillede unge, regeringen rammer med sine forslag. VK-regeringen rammer denne gruppe dobbelt hårdt ved også at nedskære på erhvervsskolernes bevillinger til forsøg og udvikling.

Den mulighed, som der var under SR-regeringen for en flerårsaftale for erhvervsuddannelserne med V og K, har VK-regeringen med finanslovaftalen med Dansk Folkeparti fjernet overnagt.

Det er meget alvorligt, at regeringen nu på voksenuddannelsesområdet skærer ned på arbejdsmarkedsuddannelserne med 50 mio. kr. i år. Men indførelsen af den individuelle brugerbetaling på AMU er endnu mere alvorlig, for det fjerner den fleksibilitet, som vi har på det danske arbejdsmarked. Den fri adgang, lige adgang til efteruddannelse for beskæftigede har ikke alene været med til at sikre medarbejderne på de danske virksomheder mulighed for at opkvalificere sig også i takt med den teknologiske fornyelse, men har også været med til at sikre erhvervslivets konkurrenceevne og også sikre den fleksibilitet, at når der var nedgang i nogle brancher, ja, så kunne man kvalificere til de opgangsbrancher, som heldigvis havde vist sig i erhvervslivet.

Nu har undervisningsministeren med det lovforslag, som Folketinget skal tage stilling til her om 14 dage, fået mulighed for at indføre individuel brugerbetaling. Vi har ikke fået noget